

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111234437
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111234437.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporkyňi: L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, N8m. SNP 7, o zaplatenie sumy 719,27 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 12C/132/2012-92 zo dňa 22.10.2012, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zo dňa 25.05.2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 93 ods. 1 až 4, § 172 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 11.11.2011 domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 719,27 Eur s príslušenstvom. Do konania vstúpil dňa 09.02.2012 ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Ďalej uviedol, že Okresný súd Nitra vydal dňa 21.05.2012 platobný rozkaz sp. zn. 27Rob/577/2011, ktorý bol právnenému zástupcovi navrhovateľa doručený dňa 28.05.2012, odporkyňi dňa 25.05.2012 a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 25.05.2012. Proti tomuto platobnému rozkazu podal dňa 25.05.2012 vedľajší účastník odpor. Dôvodil, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, vstúpilo z vlastného podnetu do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu pred vydaním platobného rozkazu. V lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu, navrhovateľ a odporkyňa nepodali voči nemu odpor. Proti platobnému rozkazu podal odpor len vedľajší účastník. Súd prvého stupňa mal za to, že Občiansky súdny poriadok neobsahuje výslovne ustanovenia o možnosti vedľajšieho účastníka podať proti platobnému rozkazu odpor, túto možnosť dáva v § 172 ods. 1 OSP len odporcovi. Poukázal tiež na § 201 OSP, ktorý ustanovuje, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V prebiehajúcim konaní však nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania vzťahu medzi odporcom a vedľajším účastníkom, a preto vedľajší účastník mohol podať odpor len v prípade, ak by ho podal zároveň aj odporca. Takémuto postupu zodpovedal aj obsah § 93 ods. 4 OSP, t.j. aby úkony vedľajšieho účastníka neodporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. Dalo sa podľa súdu totiž vyvodiť, že ak sama odporkyňa proti platobnému rozkazu odpor nepodala, tak nárok z neho vyplývajúci uznala a podanie odporu vedľajším účastníkom by odporovalo úkonu odporkyne, ktorá s obsahom platobného rozkazu vyjadrila konkludentný súhlas, keďže sa proti nemu zákonným

spôsobom nebránila. Súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 174 ods. 3 OSP odpor ako podaný neoprávnenou osobou odmietol, z dôvodu, že OSP neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu, a právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, domáhajúc sa ním jeho zrušenia, čím sa ex lege ruší aj platobný rozkaz. Dôvodil, že ustanovenie § 201 OSP sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 1 OSP, ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. Vedľajší účastník tejto skupiny môže podať odvolanie aj proti vôli účastníka, na strane ktorého vystupuje, k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Iná situácia je pri druhej skupine vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 OSP. Vedľajší účastník tejto skupiny vystupuje v konaní na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom, a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. Priemerný spotrebiteľ taktiež nedokáže v konaní náležite právne argumentovať a brániť sa, napríklad aj vznesením námietky premlčania. Teda ustanovenie § 201 druhá veta OSP je preto vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods.2 OSP obsolentné. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/62/2012-60 zo dňa 07.06.2012 z ktorého vyplýva, že je potrebné hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vyzvať, aby sa k odporu vyjadril. Ak hlavný účastník súhlas neposkytne, resp. ho odvolá, je potrebné následne tento úkon posúdiť podľa § 93 ods. 4 OSP. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/55/2012 zo dňa 30.04.2012. Z uvedeného vyplýva, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý je v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Dôvodil, že súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Nesúhlasil s argumentáciou súdu, že ak odporca sám proti platobnému rozkazu odpor nepodal, tak nárok z neho vyplývajúci uznal a podanie odporu vedľajším účastníkom by odporovalo úkonu odporcu, ktorý s obsahom platobného rozkazu vyjadril konkludentný súhlas, keďže sa proti nemu zákonným spôsobom nebránil. Namietal, že nečinnosť odporcu nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas, ale prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o premlčaní pohľadávky, ktorá je voči nemu uplatňovaná a navyiac ho dostatočne účinne odradil od podania odporu poučením v platobnom rozkaze o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za odpor proti platobnému rozkazu súdny poplatok, ktoré je v priamom rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších prepisov. Zároveň poukázal aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veciach *Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial*, C-240/98 až 244-98, *Mostaza Claro* C-168/05 a *Godard* C-429/05 kde Súdny dvor EÚ judikoval, že v krajinách, v ktorých nie je povinné právne zastúpenie advokátom, majú súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto podmienok. Navrhol, aby súd doručil odporcovi jeho podania a spýtal sa ho, či chce žalobcovi platiť napriek tomu, že nemusí, pretože pohľadávka je premlčaná a vedľajší účastník účinne vzniesol námietku premlčania. Ak súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa deklarovanej v čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, ale aj s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Takýmto postupom súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 27/2012 zo dňa 27. augusta 2012. Záverom uviedol, že pokiaľ ide o lehotu na podanie odporu, táto plynie vedľajšiemu účastníkovi samostatne odo dňa doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. S poukazom na ustanovenia § 172 ods. 1, § 174 ods. 1 a § 93 ods. 4 OSP mal za to, že postup súdu bol správny. Uviedol, že súd vydal platobný rozkaz dňa 21.05.2012, ktorý si odporca dňa 25.05.2012 prevzal do vlastných rúk. V 15-dňovej zákonnej lehote odporca odpor nepodal. Vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu až listom doručeným súdu dňa 25.05.2012, teda až potom ako platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník nebol účastníkom konania v čase vydania platobného rozkazu, považoval uznesenie súdu, ktorým odmietol podaný odpor za správne. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012. Poukázal tiež na skutočnosť, že

odporca bol v konaní nečinný a nárok priznaný v platobnom rozkaze žiadnym spôsobom nerozporoval. Konštatoval, že vedľajší účastník má právo podať odpor iba v prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Vzhľadom na to, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom zo žiadneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odpor vedľajšieho účastníka je možné považovať ako za podaný neoprávnenou osobou a oneskorene. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Cob/17/2012 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/191/2012. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie uviedol, že tento považoval za nedôvodný a nespĺňajúci podmienky prejudiciálneho konania. Podľa jeho názoru z prejudiciálneho konania je vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, t.j. Súdny dvor EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právo Európskej únie, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 30,87 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné, a preto je treba napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ v podanom návrhu domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 719,27 Eur, spolu s úrokom z omeškania 14,75% ročne zo sumy 554,05 Eur od 01.05.2007 do zaplatenia a poplatok za súdne konanie 43 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 211,89 Eur. Dňa 09.02.2012 došlo súdu prvého stupňa oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Súd prvého stupňa vo veci vydal dňa 21.05.2012 platobný rozkaz č.k. 27Rob/577/2011-36, ktorým zaviazal odporcu aby do 15 dní od doručenia zaplatil navrhovateľovi sumu 719,27 Eur, spolu s úrokom z omeškania 14,75% ročne zo sumy 554,05 Eur od 01.05.2007 do zaplatenia, trovy pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 43 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,26 Eur, alebo v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Zároveň poučil odporcu o tom, že uznesením odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej a neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 OSP). Odporca platobný rozkaz prevzal dňa 25.05.2012 do vlastných rúk, vedľajší účastník prevzal platobný rozkaz dňa 25.05.2012 a navrhovateľ dňa 28.05.2012. Dňa 25.05.2012 vedľajší účastník na strane odporcu podal odpor proti tomuto platobnému rozkazu, následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením odmietol.

Podľa § 172 ods. 1 OSP, súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočítania odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 3 OSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c) neoprávnenou osobou.

Platobný rozkaz súd vydáva v skrátrenom konaní (v tzv. rozkaznom konaní), z čoho vyplýva, že skutkový stav veci pred jeho vydaním sa nezisťuje v takom rozsahu, ako pred vydaním iného rozhodnutia vo veci samej, teda ako pred vydaním rozsudku, resp. uznesenia, čím sa platobný rozkaz odlišuje od týchto druhov súdnych rozhodnutí. V platobnom rozkaze súd uloží odporcovi povinnosť, aby do pätnástich dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi tak uplatnenú pohľadávku, ako aj trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor, a to na tom súde, ktorý ho vydal. Platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Zabrániť tomu, aby u platobného rozkazu nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním zdôvodneného odporu v zákonnej lehote 15 dní, počítanej od doručenia platobného rozkazu. Legitimovaným na podanie odporu je predovšetkým odporca, a na základe udeleného splnomocnenia aj jeho splnomocnený zástupca.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) osobitným predpisom je napríklad aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na ktorého stranu sa pripojil. Môže sa teda vyjadrovať k veci, navrhovať dôkazy. Jeho postavenie je však obmedzené, pretože je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania, ako aj opravný prostriedok môže podať len so súhlasom účastníka, na ktorého strane vystupuje.

Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu, je podaný neoprávnenou osobou, pretože v zákonom stanovenej lehote odporca ako hlavný účastník nepodal odpor proti platobnému rozkazu a navyše v spise sa taktiež nenachádza žiadne stanovisko odporcu vyjadrujúce súhlas s týmto odporom, z čoho jasne vyplýva, že vedľajší účastník prekročil svoje postavenie v konaní. Vzhľadom na uvedené odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu bol podaný neoprávnenou osobou a bolo ho potrebné odmietnuť.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 30,87 Eur s DPH (25,73 Eur + 20% DPH) priznaného z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov z tarifnej hodnoty 719,27 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky a z prislúchajúceho režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH (7,63 Eur + 20% DPH).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.